

[Weikop.]

Manufaktur-Grossister og Dansk Textil Union, med andre ord hele tekstilbranchen, har i en skrivelse foreslået en afvikling på 6 måneder. Grosserer-Societetet har foreslået en forholdsvis kort periode, og det samme har Provinshandelskammeret. Rent bortset fra at vore ændringsforslag utvivlsomt dækker tekstilerhvervenes opfattelse, er det lige så afgørende for os, at forbrugernes og statskassens interesse tilgodeses.

Derimod er det rigtigt, at Guldsmedefagets Fællesråd ønskede en meget lang afviklingsperiode. Jeg synes imidlertid, at det er noget beklageligt, at man på nuværende tidspunkt ligefrem drøfter afviklingen af afgiften på f. eks. guld- og sølvvarer, for det første fordi det er afgifter, der blev indført i 1940 og ikke som tekstilafgifterne i fjor på grund af valutakrisen, og for det andet fordi man ikke bør fremkalde visse forventninger, som jeg er meget tilbøjelig til at tro hverken socialdemokratiet eller det radikale venstre vil indfri. Vi for vort vedkommende siger derimod, at alle andre afgifter end tekstilafgifterne vil vi tage op til fornyet overvejelse, når loven udløber til foråret. Det er muligt, at branchen vil være skuffet over dette standpunkt; men mon det ikke alligevel vil gå sådan, at branchen, når den til sin tid, måske i løbet af kort tid, banker på hos finansministeren og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og beder om at få afviklet afgifterne på guld- og sølvvarer, vil blive endnu mere skuffet?

Det ærede medlem hr. Tholstrups lovforslag om afvikling, der blev fremsat den 18. april, om fuld afvikling af samtlige omsætningsafgifter, vil det efter de forslag, der nu foreligger til afgørelse i det høje ting, ikke tjene noget formål fortsat at drøfte i udvalget — det tror jeg det ærede medlem hr. Tholstrup vil give mig ret i. Det ærede medlem hr. Tholstrups lovforslag må efter min opfattelse — på samme måde som det fra konservativ side fremsatte forslag om omlægning af afgifterne — foreløbig have fundet sin afgørelse med de nu foreliggende forslag.

§§ 1—7 i det af ministeren fremsatte lovforslag med de foreslåede ændringer til § 3, der jo betyder en forbedring, vil vi ikke modsætte os vedtagelsen af, hvorimod vi anbefaler at stemme imod § 8 med de af flertallet

foreslåede ændringer. Jeg skal endelig anbefale at stemme for de af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag under numrene 1, 3, 4 og 7.

Bertel Dahlgaard: Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de udtalelser, jeg fremsatte ved sagens første behandling. Jeg kan ikke føje væsentligt nyt til den forhandling, der dengang fandt sted, og jeg har også indtryk af, at andre, der hidtil har talt, ikke har formået det.

Det vil ikke være forsvarligt at tage endelig beslutning om disse afgifters afvikling, så længe vi ikke har større klarhed over den økonomiske og finansielle stilling — det ved faktisk alle i denne sal. Derfor gør det mig også ondt at høre det ærede medlem hr. Weikop med det kendskab til det uafklarede i den finansielle stilling, som jeg ved han har, i dag udvikle så meget demagogi; den nærmere redegørelse for disse finansielle og økonomiske synspunkter vil jo komme til at foreligge i tinget på fredag. Men kan man ikke i dag tage den endelige beslutning om disse afgifters afvikling, så kunne man selvfølgelig vente med overhovedet at ændre i denne lovgivning, indtil vi nærmer os 1. april og dermed den gældende lovs udløbstid. Det fraråder imidlertid de erhverv, der berøres af afgifterne; de foretrækker at få sikkerhed for den gradvise afvikling.

Med de ændringer, som jeg tilrådede ved første behandling, og som nu søges gennemført, vil loven komme til at betyde 4 ting, som erhvervene tillægger betydning. For det første gennemføres der en række tekniske ændringer, som erhvervene har ønsket. For det andet sikres der en afviklingsperiode på halvandet år, det tidsrum, som der fra erhvervsside er udtrykt ønske om; det ærede medlem hr. Weikop vil ikke nægte, at sådanne ønsker er fremsat fra erhvervsside under deputationens besøg i udvalget. For det tredje gives der nogen lempelse i kreditten, hvad erhvervene meget har ønsket, og for det fjerde foreslås det, at det ikke bliver finansministeren, men folketinget, der skal afgøre, hvornår afviklingen skal påbegyndes, noget, som erhvervene også tillægger betydning.

Det er klart, at de erhverv, det her drejer sig om, udfra egne interesser må ønske